

Emocje, rytmy i refleksje Tamary Maj

Tamara Maj, znana buska artystka, urodziła się 1962 roku w Kielcach. Dyplom z wyróżnieniem otrzymała w 1982 roku w kieleckim Liceum Sztuk Plastycznych, w pracowni tkactwa artystycznego. Poznanie rzemiosła tkackiego w liceum miało decydujący wpływ na charakter jej twórczości. Początkowa fascynacja tkaniną przerodziła się w pasję twórczą.

W latach 1989-1992 założyła i prowadziła Pracownię Kilimiarską, w której powstawały kilimy, gobeliny, a także projekty kreacji artystycznych. Spod jej igły wychodziły niesamowite i niepowtarzalne ubiory, ozdabiane pracochłonną techniką aplikacji. Kilka z nich zaprezentowała w 1997 roku w programie telewizyjnym Xymeny Zaniewskiej „Stawka większa niż szycie”. Projekty spotkały się z uznaniem i podziwem wśród publiczności. Udział w programie stał się bodźcem i jednocześnie inspiracją do zorganizowania autorskiego pokazu mody. W 1999 roku pokazała kolekcję strojów artystycznych w Galerii „Na Piętrze” w kieleckim Biurze Wystaw Artystycznych podczas wystawy indywidualnej pt. „Kontrasty i struktury”. W międzyczasie została zatrudniona w Galerii Sztuki „Zielona” w Busku Zdroju. Pracuje tam nieprzerwanie od 1992 roku.

Tamara Maj bierze czynny udział w życiu kulturalnym Buska Zdroju przez co wpisała się trwale w panoramę artystyczną miasta. W latach 1995-2000 prowadziła w Buskim Samorządowym Centrum Kultury warsztaty pt. „Sztuka tkania artystycznego”. Jest często zapraszana do sędziowania konkursów plastycznych oraz do szkół, w których dzieli się swoją pasją artystyczną z młodzieżą. Swoje doświadczenie wykorzystwała również prowadząc warsztaty tkaniny i wikliny w 2003 roku podczas V Międzynarodowego Biennale Współczesnej Tkaniny Artystycznej Dzieci i Młodzieży w Bytomiu.

Jest współzałożycielką Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Twórczego „Wiklina”. Razem z innymi artystami zafascynowanymi wikliną propaguje i zaraża „miłością” do tego unikatowego materiału.

Działalność organizacyjna i społeczna nie zabiera jej jednak czasu na realizowanie pasji twórczej. Odnosi sukcesy prezentując prace na licznych wystawach (zarówno krajowych jak i międzynarodowych). Zorganizowała już 36 wystaw indywidualnych oraz wzięła udział w prawie 100 zbiorowych i poplenerowych. Od 1985 roku uczestniczyła we wszystkich Przeglądach Twórczości Plastycznej „Ponidzie”. Ośmiokrotnie pokazała prace na

„Przedwiośniu” – wystawy bardzo ważnej dla świętokrzyskiego środowiska artystycznego (1995, 1996, 1997, 2000, 2001, 2003, 2004, 2005) oraz na III Salonie Jesiennym w Ostrowcu Świętokrzyskim (1998). Swoje tkaniny prezentowała podczas prestiżowych Biennale Współczesnej Tkaniny Artystycznej w Bytomiu (2003, 2005) i I Festiwalu Tkaniny – Kraków’04. Ważnym wydarzeniem był dla niej udział w wystawie „Sztuka kielecka po 1945 roku w zbiorach Muzeum Narodowego i Biura Wystaw Artystycznych” w 2005 roku.

Artystka jest laureatką wielu nagród i wyróżnień. Wymienić można chociażby II nagrodę na XIII Ogólnopolskiej Wystawie Twórczości Pedagogów Plastyki (Rzeszów 1997), wyróżnienie (1997) i nagrodę (1999) na Ogólnopolskim Biennale Miniatury w Pińczowie. Dwukrotnie odbierała Statuetkę od Burmistrza Miasta Rudnika nad Sanem. W 2005 roku zdobyła na corocznym konkursie „Przedwiośniu” nagrodę Zespołu Państwowych Szkół Plastycznych w Kielcach za zestaw prac: tkaniny artystycznej i obiektów z wikliny.

Trójwymiarowe tkaniny Tamary Maj oraz formy rzeźbiarskie i przestrzenne instalacje kontrastują technologicznie ze statycznymi kompozycjami płaskich kolaży i aplikacji. Tkaniny stanowią grupę prac dekoracyjnych i ażurowych. Kolaże i aplikacje to z kolei kompozycje efektowne i unikatowe. Ważną rolę odgrywa w jej twórczości fascynacja światem natury. Autorka czerpie inspirację z bogactwa otaczającej nas przyrody. Sięga po igliwie, nasiona roślin, pędy winorośli, gałązki bzu i korę drzew. Wykorzystuje ich walory plastyczne do zapisu wizji artystycznych. Dobór niekonwencjonalnego materiału i jego niezwykle połączenia prowadzą do ciekawych rozwiązań formalnych oraz intrygujących efektów wizualnych. W jej pracach zanikły niegdyś mocno obecne motywy figuralne i pejzażowe. Obecnie artystka podjęła się próby rejestracji emocji, zilustrowania efemerycznych nastrojów i przeżyć ludzkich. Dokonała plastycznego zapisu uczucia tęsknoty, samotności, bezpieczeństwa jak i niepokoju. Ulotność tych stanów zamknęła w spreparowanym przez siebie języku abstrakcyjnych form. Wykreowała swoistą, dojrzałą emocjonalnie ikonografię. Prace świadczą o jej dojrzałości artystycznej zarówno pod względem doboru tematyki jak i w sferze poszukiwań formalnych.

Matylda Ptak